

I v Ježíše Krista

Převod materiálu
Martina Kadlecová
Pořadí v lekci
28

Obrázky použité v oddílu *Pro předškolní děti* lze stáhnout například zde: [obrázek ?1](#), [obrázek ?2](#), [obrázek ?3](#).

Téma

Ježíš Kristus — spojení dvou jmen a dvou rovin, roviny lidské a božské; vyjádření nejlepšího lidství i nejvyššího božství. Bůh v podobě člověka přišel mezi nás a je s námi. Je jedním z nás i není. Boží velikost je v tom, že se snížil na úroveň člověka a obětuje se pro naši záchranu.

Cíle

- Budou různé, podle věku dětí. Děti si odnesou, kde se ta dvě jména vzala a co znamenají. Kdo je Ježíš? A co znamená Kristus? Pro nejmenší děti a pro ty, co jméno Ježíš Kristus slyší poprvé, to však může být příliš složité. Důležitější než to, je uslyšet pozvání do Ježíšovy blízkosti, do království lásky, svatá, na cestu pravého života. Uslyšet, že má Pán Ježíš rád.
 - **Uvědomit si, jak nevidaně děvřný a osobní může být díky Ježíši Kristu můj vztah s Bohem.**
-

Pro učitele

Biblický text: Mt 1,16.18n; Mk 10,13–16 Ježíš a děti

Poznámky k textu

K výpovědi Kréda

- Druhému článku — vyznání víry v Ježíše Krista — je v Krédu věnováno nejvíce místa a pozornosti, je středem celého apoštolského vyznání. Ježíš Kristus je alfa a omega, počátek i konec, a ovšem taky střed všeho Božího díla a biblické zvěsti.

Křesťanem je ten, kdo Ježíše Krista vyznává jako Tomáš: „Můj Pán a můj Bůh.“ (J 20,28)

- **Ježíš** je starozákonní jméno, jeho hebrejská podoba je Jehošua (Jozue) a znamená **Hospodin zachraňuje** (Hospodin spasí).

Jména lidí v Bibli nejsou nahodilá, že by se jen líbila rodičům dítěte, ale nesou význam v rámci dějin Božího lidu. Proto jsou vyznavačská a jméno Ježíš je vyznáním par excellence. Židé dávali toto jméno svým dětem po velkém vojevůdci Jozuovi, který na cestě z egyptského otroctví vedl lid po Mojžíšovi a konečně je uvedl do země zaslíbené. Ježíš dostal své jméno od anděla ještě před svým narozením.

Josefovi bylo řečeno: ...a dáš mu jméno Ježíš, nebo? on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů. (Mt 1,21)

A Marii bylo řečeno: ...a dáš mu jméno Ježíš. Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce. (L 1,31n) Tyto dva citáty z Písma jsou zároveň „rozkliknutím“ významu jména/titulu Kristus.

Jinak se Ježíšovi za jeho života říkalo **Nazaretský (Galilejský)**, podle místa, odkud pocházel (Mt 26,69.71). Nebo taky **Nazorejský**, které ukazuje, že Ježíš byl od početí Boží zasvěcenec, aťkoli nežil tak odříkavým způsobem života jako Jan Křtitel.

- Další Ježíšovo jméno **Immanuel** (Bůh je s námi) [Mt 1,23+Iz 7,14] nás nutí nově promýšlet prorocké zaslíbení, jak se v Ježíšovi bude projevovat Boží blízkost lidem.
- **Kristus** není Ježíšovo příjmení, ale výsostný královský titul! řecké **Kristus** (*Christos*) je překladem hebrejského **Mesiáš** (hebr. *Mašijach*) a znamená **Pomazaný**, což byl privilegium židovských králů, kteří byli pomazáváni olejem na znamení svého poslání a uvedení do úřadu (symbolický akt — podobný vložení královské koruny na hlavu) [1S 16,1–13]. Pomazávání ke své službě byli i kněží a proroci. Ježíš byl „pomazán“ Duchem svatým. (Mk 1,10)

Ve víru velikonočních a povelikonočních událostí se ze setkání se vzkříšeným Ježíšem rodí první krátká vyznání **Ježíš = Kristus**. V titulu Kristus je sláva i utrpení; stal se hlavním výrazem pro vyjádření Ježíšova jedinečného významu (J 20,31).

Za svého života se Ježíš označení *Mesiáš* bránil, protože s ním byly spojeny představy Židů o násilném převzetí moci a vyhnání Římanů z Palestiny. Kdyby ho Ježíš o sobě užíval, hrozilo by, že se ho zástupy zmocní a učiní ho králem podle svých nacionalisticko-populistických představ (J 6,15). (In: Český bratr 7/2006, Jiří Doležal, str. 17)

Když ho takto označil Petr, stavěl se vůči tomu rezervovaně (Mk 8,29). Až při výslechu před židovskou radou, všemi opuštěn, zcela bezbranný a potupený, se Ježíš tomuto označení nebránil, ale to už je jasné, že k žádnému násilnému převzetí moci z jeho strany nedojde (Mk 14,61n). Že s Ježíšovým jménem byly spojovány mesiášské naděje svědčí i nápis na kříži „král Židů“ (Mt 27,37).

Ani sami učedníci nebyli s to se vymanit z mocenského, agresivního pojetí Mesiáše. Petr rezolutně odmítá Ježíšovo rozhodnutí pro cestu utrpení a smrti. On i ostatní učedníci si přejí, aby se Ježíš stal úspěšným, triumfujícím mesiášským králem. (Mt 16,13–23) Jeho posláním však nebylo drtit a ničit, ale kázat evangelium, a tak pozvedat, léčit, uzdravovat.

- **Spojení jmen Ježíš Kristus se stalo výrazem nejhlubší naděje.**

Co to znamená **Ježíš = Kristus** se doptáme v Bibli. Zůstane to však pro nás tajemstvím, dokud se víře v něho neoteveme. Protože nikdy neprohlédneme vše, ani do nám nejbližších lidí početně nevidíme, tak nás vždy znovu překvapí, v jakých všech chvílích a situacích se Ježíš stává naším Zachráncem.

K přiblížení

Ježíš a děti

- Přiblížit chceme podat jako **pozvánku** do společenství s Ježíšem Kristem. Pro svůj život potřebujeme zažít „**pocit bezpodmínečného přijetí**“. Toho se nám dostává od Ježíše Krista.

- Ježíš **žehnal** d?tem — které zatím nemají co nabídnout. Cenná je jejich existence sama o sob?; jinak vyžadují spoustu investic — citových, t?lesných i finan?ních. Jejich vd?k je pouhá existence, zdárný r?st, vývin, prospívání, smích, spokojenost, radost, zdraví.
- **Být v Ježíšově p?ítomnosti je požehnáním samo o sob?.** Každému, kdo si vezme Ježíše k srdci, se o?tv?rá cesta napln?ného a nad?jného, i když ne v?ždycky jednoduchého života. Požehnání je vyprošov?ní Boží blízkosti a vlivu. Obklopení souhrnem dobra, které od Boha p?ích?zí.
- **Být jako d?ti** — t?žiš? p?írovn?ní nespo?ív? v nevinnosti d?tí, ale v jejich schopnosti p?íjímat a být závislé. A v tom, jak samoz?ejm? se dok?ážou na n?koho obr?tit. (E. Jonker, *Aby se Slovo dostalo ke slovu*, str. 55) D?ti zas tak nevinné nejsou, nelze je ozna?ovat za nevinné — navíc by z toho plynulo, že kr?lovství Boží je ur?eno nevinným!!! (Nevinné jsou do ur?itého v?ku p?ed zákonem, kdy za n? nesou odpov?dnost rodi?e.)
- **Dotyk znamená zvl?stní dobrodiní** (eši studení ?um?ci — rezervovanost). Zkusit dát do života víc v?elosti: podat ruku, zeptat se: m?žu t? políbit? Dotýkáme se v?tšinou pouze o?ima, udržujeme diskrétní zóny, ale je to v?ždycky dobré?
- Nevykládat Ježíš?v dotyk magicky, není to n?co jako kouzlo. Je to znamení Božího požehnání.
- **Nevrlé odmítání d?tí u?edníky kontrastuje s Ježíšovým p?íjímáním d?tí = mali?kých** (objímal je, vzkládal na n? ruce, žehnal jim). Ježíš je ochoten p?íjmout i toho nejmenšího (v p?eneseném i doslovném smyslu), práv? pro takové p?íšel. Máme Boží kr?lovství p?íjímat jako d?ti — s prostou otev?eností, zv?dav?, nadšen?, s d?v?rou. Pro vztah s Bohem není pot?eba podle Ježíše spl?ovat žádné podmínky. Lidé nemusejí být bez h?ích?, nemusejí zast?vat n?jakou pozici, dosaženou s vyp?tím všech sil. (E. Jonker, *Aby se Slovo dostalo ke slovu*, str. 55)
- **Kdo d?ti p?ín?ší?** Není ?e?eno, ale dá se p?edpokládat, že ti, kterým na d?tech záleží: rodi?e, prarodi?e, vychovatelé. D?raz je na touze: **aby se dostaly do Ježíšovy blízkosti, aby se jich dotknul — (jejich života, jejich srdce), aby p?íšly do styku s jeho zvl?stní mocí.**
- **Ježíše se zmocnil hn?v.** Nehn?val se na ty, kdo d?ti p?ín?šeli, ale na své spolupracovníky a p?átele, protože stáli v cest? Božímu kr?lovství, místo aby mu p?ípravovali cestu.
- Když Ježíš bere d?ti do náru?e a žehná jim, zp?ítom?uje Boha. Je jim blízko a zároveň z?stává autoritou. Kr?lovství Boží nejen zaslubuje, ale i zt?les?uje. (E. Jonker, *Aby se Slovo dostalo ke slovu*, str. 55)

Úskali

- **D?ti** do spole?enství církve nep?ívád?t, **ke Kristu nevést**, s tím, a? se jednou samy rozhodnou, ?emu budou v?ít. V tom je svoboda jenom domn?lá. Je to nezodpov?dné uleh?ování si rodi?ovské role a vydáv?ní d?tí v nebezpe?í života. Pokud se mají jednou samy rozhodnout pro ?i proti, je pot?eba, aby „do v?cí“ byly zasv?ceny, totiž m?ly zážitek ú?asti na náboženském život? i znalost Bible, církevního prost?edí a p?edáv?ného duchovního bohatství.
- D?lení lidí na k?es?any a pohany. Pozor na k?es?anskou **povýšenost a pýchu**. Jak se chová správný následovník Ježíše Krista se ptám kv?li správnosti svého vlastního následování, ne kv?li posuzování druhých.
- Ježíšova výzva (Mt 25,31n): k pomoci chudým, hladovým a žízni?ým, k p?íjímání p?íchozích, k pe?ování o nemocné a všelijak životem znevýhodn?né, ke kontaktu s v?zn?nými ap., se stala základem pro sociální pé?i zemí ovliv?ovaných po staletí k?es?anstvím. A i když je u nás aktivních k?es?an? menšina, mnozí lidé pokládají za dobré se takto k druhým chovat a d?lají to bez v?domé víry v Krista. Je pot?eba tuto **nev?domou otev?enost Kristu** vid?t.
- Neopustit cestu následování Ježíše, i když se z ní stane cesta utrpení.

Odkazy

Biblické odkazy

? 1,3–4; L 2,21 ob?ízka + jméno.

Literatura

Jonker, Evert: *Aby se slovo dostalo ke slovu: podn?ty pro tvo?ivou katechezi*. Benešov: Eman, 2006; str. 55n.

Lochman, Jan Milí?: *Krédo: základy ekumenické dogmatiky*. Praha: Kalich, 1996.

Gallus, Petr — Balcar, David — Šorm, Zden?k — Férová, Lydie: *Dvakrát m??, jednou v??: pracovní listy pro katechezi*. Praha: ?eskobratrská církev evangelická, 2012. — Ježíš Kristus 11

Brossier, Francois — Monneron, Danielle: *Moje první obrázková bible. Díl 1, Starý zákon*. Praha: Portál, 1991; str. 68.

Lane, Leena — Chapman, Gillian: *Moje první Bible*. Kostelní Vyd?í: Karmelitánské nakladatelství, 2008; str. 198.

Obrázky

Obrázky použité v oddílu *Pro p?edškolní d?ti* lze stáhnout nap?íklad zde: [obrázek ?.1](#), [obrázek ?.2](#), [obrázek ?.3](#).

Pro d?ti

Pro p?edškolní d?ti

Cíl: d?ti mají prost?ednictvím obrázku uslyšet: „Má Pán Ježíš, má m? rád.“

Pom?cky: obrázky Ježíš a d?ti (viz *Odkazy*), sví?ka.

Ukázat d?tem obrázek ?. 1 — Ježíš a d?ti (Moje první obrázková bible, str. 68). P?evypráv?t biblický text t?eba takto: Lidé rádi vodili své d?ti k Ježíšovi, protože tam byly v té „nejlepší spole?nosti“. A Ježíš je p?ijímal s otev?enou náru?í. Za u?edníky si sice povolával dosp?lé muže, ale i malé d?ti pro n?koho byly d?ležit?é. Bral je do náru?e, p?kn? na n? mluvil a dával jim požehnání, aby se už od mala snažily sekat dobrotu. Ale Ježíšovým u?edník?m se to nelíbilo. „Nezdržujte tady se svejma d?ckama. Náš mistr není n?jaká ch?va, nehodlá z?izovat jesle ani školku,“ ?íkali u?edníci maminkám a tatínk?m, kte?í s nimi p?icházeli. Ježíš to uslyšel a na u?edníky se rozzlobil: „Nechte d?ti, a? za mnou chodí! Neodhán?jte je. Nebra?te jim v tom. Kéž by dosp?lí byli v tomto jako d?ti, a p?ijímali m? a moje království tak otev?en?, s takovou zv?davostí a nadšenou d?v?rou!“ *Pak si s d?tmi povídat, co na obrázku vidí.* Kdo je na obrázku? Kdo je uprost?ed, ve st?edu pozornosti, pro?? Kolem koho se všechno to?í? (V?tšinou se všechno to?í kolem d?tí.) Kdo co d?lá a pro?? Jaká je atmosféra? Všímat si postoj? t?la. Jestli Ježíš sedí nebo stojí a co to vyjad?uje. (Autoritu, blízkost, sedí jako u?itel, rabbi.) Jak d?ti na obrázku Ježíše reaguji? (R?zn? — n?kdo se vrhá do náru?e, n?kdo se schovává za staršího sourozence, n?kdo se tvá?í zv?dav?, n?kdo p?ekvapen?...) Pro? každý reaguje trochu jinak? (Co na to má vliv: v?k dít?te, nátura, zkušenost s Ježíšem, touha po blízkosti a zájmu v?bec n?jakého dosp?lého.) Na míst? kterého dít?te na obrázku byste rádi byly? Pro? je Ježíš namalován uprost?ed? Z obrázku to vypadá, že Ježíš je dobré povyražení pro d?ti. Nabízí se tedy otázka: Kým je Ježíš d?tem na obrázku? (Zábavný strejda, originální zjev, kamarád, u?itel, pr?vodce života, pomocník, rádce, B?h.) A kým je nám, mn? a tob?? *Je to p?íležitost pro u?itele ?íct d?tem, pro? on má Pána Ježíše rád. (Viz Wilhelm Busch, Život bez všedních dn?, str. 59 — Co z toho mám, že v??ím v Boha)*

Obr. 2 — d?ti z r?zných národ? (pom?že si uv?domit solidaritu s d?tmi z r?zných zemí).

Případně ještě jiné obrázky, kde bude Ježíš sedět, kde budou ti, co dítě přivádí... obr. 3.

Rozhovor zakončit zapálením svíčky a modlitbou, nakonec písnička.

Pro mladší děti

Zážitková hra

Pomůcky: různobarevné tvrdce papíru (stačí 10×10 cm), malé kostičky lega.

Rozdejte dětem tvrdce papíru — k dispozici jsou různé barvy tak, aby každý dostal svou oblíbenou barvu. Rozdávajte pozorně, využijte to k tomu, abyste s každým dítětem při tom navázali osobní kontakt (jméno, o ní kontakt, zeptat se na oblíbenou barvu, nechat vybrat, neházet jim to jen tak halabala).

Pak stejným způsobem rozdávát dětem kostičky z lega: nejprve každému do ruky dát 2–3 žluté kostičky, budou představovat rodiče, pak několik bílých — budou představovat děti, pak zelenou — to jsem já, jako konkrétní dítě, pak 1–3 modré — učedníci, nakonec červenou — Ježíše. Jednomu dítěti však záměrně zapomeňte červenou (Ježíše) dát. Nejlépe to udělat tak, aby si toho, že mu chybí Ježíš všimlo až v průběhu hry: Mk 10,13–16, kdy mají pomoci kostiček na papíře znázorňovat pozice a vztahy. Podaří se to třeba tak, že jsou děti natolik zahlceny přibývajícími vjemy (kontakt s učitelem, výběr barvy papíru, kostičky a jejich funkce, sledováním, co dělají ostatní a průběžných instrukcí, že si někdo třeba nevšimne, že mu něco chybí). Nebo je jiná možnost, říct, že další červená kostička už není a říct: „Měla jsem jich málo. Zkus to nějak bez Ježíše.“ A pak se ptát: Která z kostiček je ta hlavní? Jaké to bez Ježíše bylo? Šlo by to bez něj? Zažily jste někdy, že by vás někdo odstrkoval? Zažily jste někdy, že by vám někdo bránil přicházet (být v kontaktu) za Ježíšem? Zaznělo někdy Ježíšovo slovo zastání do vaší osobní situace?

V průběhu hry brát do ruky jednotlivé kostičky a podle průběhu jimi na papíře pohybovat. Občas udělat při hře pauzu a zeptat se: Jaké je to teď? Co asi dělají rodiče / učedníci / Ježíš? Kam bys umístil svoji kostičku? Jak blízko k Ježíšovi?

Cílem je: 1. Zažít nesmyslnost podnikání, když mi chybí Ježíš (jak se to stalo mně, když mi Jonker zapomněl Ježíše dát. V průběhu hry mi bylo blbě se o něj začít hlásit. Pak jsem si řekla: No tak nic, no. Pak jsem si řekla, že bude veselo, až vyjde najevo, že mi zapomněl Ježíše dát. Mezi tím jsem ale hluboce prožila nesmyslnost zkoušet měnit pozice kostiček podle dění průběhu, když ta hlavní chybí. Přestala jsem to postupně úplně sledovat, šlo to mimo mě, úplně jsem se v tom vyprávění ztratila. Byl to pro mě opravdu silný zážitek. 2. Zažít pozvání do Ježíšovy blízkosti.

Pro starší děti

Přetexte si společně text Mk 10,13–16 Ježíš a děti a pak si zkuste si udělat následující test (samostatně nebo ve dvojicích) a pak si porovnat odpovědi.

1. Proč přišli zrovna děti?

1. Protože by samy nepřišly.
2. Aby měně zlobily.
3. Potřebují požehnání víc než ostatní.
4. Záleží jim na nich a chtějí pro ně tu nejlepší budoucnost.
5. Protože malé děti jsou milé a krásné, aby se Ježíš s nimi potěšil.

2. Může člověk nějak pomoci vkládáním rukou a modlitba?

1. Ne, ale Ježíš to musel udělat, protože si to přáli.
2. Ano, ale pouze tomu, kdo věří.
3. Ano, protože je to něco jako kouzlo.

4. Ano, je to jasné znamení Božího požehnání.
5. Ano, je to posila na cest?.
6. Ano, je to znamení, že n?komu tak velkému, jako je B?h o m? jde a stojí na mé stran? a fandí mi.
3. **U?edníci lidem bránili p?inášet d?ti. Pro? asi?**
 1. Protože v?d?li, že Ježíš nemá d?ti rád.
 2. Protože necht?li, aby lidé Ježíše obt?žovali se zbyte?nostmi.
 3. Protože si mysleli, že už je Ježíš unavený.
 4. Protože stále ješt? nepochopili, co to je Boží láska k ?lov?ku.
 5. Pro? práv? k Ježíšovi?
 6. Protože d?ti pot?ebují k n?komu p?ilnout.
 7. Protože d?ti si hledají kamarády a vzory, ?asto i mezi dosp?lými.
4. **Co je na d?tech oproti jiným tak zvláštního, že práv? o nich Ježíš ?íká, že práv? takovým pat?í království nebeské?**
 1. P?ínášeli pouze hodné d?ti, proto to Ježíš mohl ?íct.
 2. Ježíš se ur?it? spletl, to by království nebeské vypadalo jako u nás ve škole.
 3. D?ti jsou na rozdíl od dosp?lých p?ímé, nezáludné, schopné veliké d?v?ry a up?ímné lásky.
 4. Ježíš pot?eboval peníze (jídlo, podporu) od jejich rodi??, proto se hezky choval k jejich d?tem.
 5. D?ti rády p?ijímají dárky a neptají se, co za to.
5. **Mohou i dnes n?kde zažít d?ti takové požehnání?**
 1. Ne, takové požehnání dával Ježíš jenom tehdy.
 2. Ano, p?i k?tu a ve?e?i Pán?.
 3. Ano, položit ruku na hlavu a zamumlat modlitbu m?že p?ece každý.
 4. Ne, dnes už nejsme pov?r?iví.
 5. Ano, v setkání s ?lov?kem, který následuje Pána Ježíše.

Jiná možnost, jak zpracovat téma „Kdo je Ježíš?“ (viz E. Jonker, *Aby se Slovo dostalo ke slovu*, str. 57)

Nejprve ?ekn?te d?tem krátce, co znamenají jména Ježíš a Kristus. Pak společn? p?e?t?te Mk 8,27–30. Lidé se po celá staletí ptali, kdo je Ježíš. A odpovídali si na to r?zn?. N?kterým vadil. N?kte?í se pohoršovali nad tím, že byl jako zlo?inec uk?ižován. Jiní do n?j zase vkládali veškerou svou d?v?ru. Na jedné stran? ho lidé chápali, na druhé zase ne. V Novém zákon? se setkáváme s r?znými reakcemi lidí na Ježíše: s nenávistí, s nepochopením, s ohromnou láskou a d?v?rou. Zeptejte se d?tí, jestli si vzpomenou na n?které konkrétní situace a reakce lidí na Ježíše, o kterých se píše v Novém zákon?. Poslechn?te si, co si mysleli o Ježíšovi dva starov?cí d?jepisci, kte?í nebyli k?es?ané (nezasv?cenci), Tacitus a Josefus Flavius.

Tacitus (55–120), ?ímský d?jepisec, vidí v Ježíši zakladatele zhoubné pov?ry: „Jméno k?es?an? se odvozuje od Krista, popraveného místodržícím Pontiem Pilatem za vlády císa?e Tiberia. Tehdy byla sice ona zhoubná pov?ra na?as utlumena, znovu však propukla nejen v Judei, kolébce toho zla, nýbrž i v ?ím?, kde se soust?e? ují ohavnosti a hanebnosti ze všech kon?in sv?ta a nalézají mnoho ctitel?.“ (Letopisy XV, 44)

Josefus Flavius, (37–110) Židovský d?jepisec, vidí v Ježíšovi mudrce: „V té dob? (po dvou obdobích nepokoj? mezi Židy) žil Ježíš, moudrý muž. ?inil podivuhodné skutky, byl u?itelem lidí, kte?í rádi hledali pravdu, a získal na svou stranu mnoho Žid? i mnohé z pohan?. A a?koli na udání našich p?edních muž? jej Pilát odsoudil k uk?ižování, ti kte?í si jej d?íve zamilovali, od toho neupustili. A dodnes ješt? nezmizelo pokolení k?es?an?, kte?í se po n?m nazvali.“ (Starožitnosti, XVIII, 63n)

Oba d?jepisci v?dí jak a pro? se liší to, co ?íkají o Ježíšovi lidé v církvi a mimo církev? O Ježíšov? násilné smrti, ale nemluví o vzk?íšení. Ježíš pro n? není vyvýšený Pán, ale mrtvý ?lov?k, který dohrál svou roli.

P?esto se oba podivují nad existencí lidí, kte?í si po n?m ?íkají k?es?ané. Tacitus je tím vším navíc pohoršen.

Nejprve se s d?tmi zamyslete nad tím, jak a pro? se liší to, co ?íkají o Ježíšovi lidé v církvi a mimo církev?

Položte d?tem otázku, kterou se ptal Ježíš svých u?edník?: „A za koho m? pokládáte vy?“ Co si myslíte o Ježíšovi vy?

Pro usnadn?ní rozhovoru jim nabídn?te možnosti, každé slovo na samostatném líste?ku: u?itel, mu?edník, rabbi, prorok, kazatel pokání, zlepšovatel sv?ta, ukazatel cesty, obhájce, idealista, bu?i?, p?íklad, vít?z, nevinný, pramen, píse?, Pán, Král, Mesiáš, Kristus. N?kolik líste?k? m?že být prázdných, kdyby n?kdo cht?l napsat jiné vyjád?ení. Tyto možnosti p?ed d?ti p?edložte, každý a? si vybere jeden líste?ek a ?ekne, pro? si vybral práv? ten. Dál pokračovat podle *P?esahu*.

Rozhovor zakon?it zp?vem písn? z Taizé *Každý den Pán mi sílu dává* (Svítá 447).

P?esah

Rozhovor, který ze strany u?itele bude vyznáním: Kým je Ježíš pro m? (sv?tlem, cestou, Pánem, Zachráncem) a kým se m?že stát d?tem (kamarádem, u?itelem, pr?vodcem života, pomocníkem, rádcem, Bohem) — viz ?ást pro nejmladší d?ti.

- Kdo p?inesl/p?ivedl k Ježíšovi vás?
- Co pro vás znamená zv?st, že vás má Pán B?h rád, a že mu jde o každého konkrétního jednotlivého ?lov?ka?
- Už vám n?kdo n?kdy požehnal?
- Už vám rodi?e n?kdy ?ekli: „Pozor, a? neud?láš ostudu našemu jménu!“ A co jméno Ježíše Krista, které od svého k?tu neseme? Jak mu d?lat ?est?
- Slyšeli jste dnes užívat slovo mesiáš? O kom se ?íkalo? Koho byste ozna?ili za mesiášskou postavu? (Batman, Superman, Lord Voldemort, Harry Potter, Malý princ? Nese n?která „ježíšovské rysy“ (nap? . p?ijímá odmítané, tak jako Ježíš p?ijímal d?ti)?

Liturgie

Rituál

Na úvod jednotlivých hodin m?žete spole?n? s d?tmi recitovat:

V??ím v Boha Otce, který nás stvo?il, v??ím v jeho Syna, který nás zachránil, v??ím v Ducha svatého, který nás prom??uje.

Nebo (podle refrénu Svítá 372):

Víru nám dej, co úskalí zdolává, k doufání m?j, když prchá z nás odvaha, lásku rozdávej.

Biblický text k zapamatování

Ježíš ?ekl: Já jsem ta cesta, pravda i život. (J 14,6)

P?ijímejte jeden druhého tak, jako Kristus k sláv? Boží p?ijal vás. (? 14,7)

Okénko do bohoslužeb

(P?íb?h má být podán jako pozvánka do spole?enství s Ježíšem Kristem.)

Při bohoslužbách ukážeme prázdný papír, případně tabuli nebo stránku na flipchartu. Chceme vytvořit pozvánku do kostela, do sboru. Co na tu pozvánku napíšeme?

Co je to důležité, co se tady děje? Proč sem přicházíme my, resp. proč by mohlo být zajímavé přijít pro ně koho zveme?

Když bychom chtěli pozvat děti...

Když chceme oslovit mládež... Mladé rodiče...

Dospělé, co jsou hodní v práci...

Když chceme pozvat staré lidi...

V nedělní škole budou děti mluvit o tom, jací lidé se scházeli kolem Ježíše. A taky, jak se mezi sebou dohadovali a odháněli.

Modlitba

Pane Ježíši, děkujeme, že smíme vědět, že ty máš rád každého z nás, jak tu jsme. Prosíme, ať ty nikdy v našich životech nechybíš, ať se nám neztratíš a my tobě. Prosíme, ať nás tvá láska naplňuje radostí a štěstím, ať nás naplňuje vělostí a láskou k druhým. Prosíme, ať nás zastavuje, když máme na někoho vztek. Prosíme, ať proměňuje naše vztahy. Prosíme, ať uvěříme, že láskou se dá přemáhat zlo a mýt svět v tvoje království. Amen.

Odkaz na píseň

[Všechny děti v celém světě \(BTS6\)](#)

[Ježíši Kriste, Pastýři náš \(BTS35\)](#)

[Někdo mě vede za ruku \(BTS22\)](#)

[Pane Bože, prosíme tě \(BTS32\)](#)

[Kristus je můj svět i spasení](#)

[Chválu, díky všichni vzdejme Pánu, on je cestou](#)

[Píseň o setkání \(SV211\)](#)

[Vlak Boží \(SV355\)](#)

[Mocný Bože, při Kristovu zachovej nás spásy slovu](#)

[Má Pán Ježíš, má mě rád \(EZ539\)](#)

[Bůh je náš Pán a Král, zpívejme mu píseň chval](#)

[Noc odchází a svítá den](#)

Cílová skupina

[Starší školní](#)

[Školní](#)

[Předškolní](#)

[Mladší školní](#)

Katechetické cykly

[Desatero – Modlitba Pán – Krédo](#)

Téma

[Krédo](#)

Biblický odkaz (kat)

[Matouš 1,16–18](#)

[Marek 10,13–16](#)